

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΣΤ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2012 - 2013

*Το Ελληνικό Κάλλος και η Ευρωπαϊκή Αθλιότητα
της Ύπαρξης*

Έρευνες στη Φιλοσοφική Θεμελίωση των Πολιτισμών

25^ο Σεμινάριο
και
Θ' ΑρχαιοΕλληνικό Συμπόσιο

I

Σεμινάριο 25^ο

Μετά την αναγκαία διακοπή λόγω της απουσίας μου στην Κίνα, συνεχίζουμε τις συναντήσεις μας από αυτήν την Πέμπτη με μια υπαγορευόμενη από τα πράγματα πύκνωση.

Ελπίζω στο διάστημα της περισυλλογής να αναζητήσατε εαυτόν έκαστος κατά το δελφικό και Ηρακλείτειο παράγγελμα, όπως προέτρεψα με την προηγούμενη Ανακοίνωση που σας έστειλα. Και εύχομαι, δεύτερον, να **πεισθήκατε για την δύναμη της κατηγορικής προστακτικής της αποκάλυψης κατά το επίταγμα: φανερώσου, δείξου, αποκαλύψου.** Στην φανότητα του όντος το καλό γίνεται ομορφότερο και το άσχημο παραμερίζεται και αντικαθίσταται από το τελειότερο. **Το αγωνιστικό ιδεώδες της ζωής χρειάζεται την μεταφυσική της Φανέρωσης. Το κάλλος τρέφεται από την γύμνια του. Μαραζώνει όταν συγκαλύπτεται.** Το απόλυτο κράτος αυτής της αλήθειας μου το edίδαξε δείχνοντάς το μου άμεσα και αισθητά επίγειος Απόλλων στα ξένα ο Κύριλλος.

Αποκάλυψη πρώτη.

Την Πέμπτη 20 Ιουνίου, στις 8.30 το βράδυ θα πραγματοποιηθεί ακολούθως το 25^ο Σεμινάριο της κύριας σειράς του φετινού Κύκλου, προσαρμοσμένο θεματικά στην Κινεζική εμπειρία μου, εστιασμένο δε εις την αναδίφηση του Ελληνισμού κατά την επώδυνη πορεία προς την

αυτοσυνειδησία του. Χρήσιμη είναι, ιδίως σε καιρούς **αυτοαποκρύψεως**, η αντιπαράθεση του σημαντικού ετέρου για την βαθύτερη κατανόηση του ταυτού. Λόγω των μέχρι τώρα ιστορικών εξελίξεων, την αντιπαράθεση αυτή του Ελληνικού πνεύματος διεξάγω προς την Ευρωπαϊκή κουλτούρα. Η κακόμοιρη συμπλοκή του Ελληνισμού με τον Ευρωπαϊσμό το επιβάλλει. Από άλλη όμως άποψη, η αντιπαραβολή με τον Κινεζικό χαρακτήρα και ιδομορφία, είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική, και μάλιστα σε βαθύτερο επίπεδο. Δεν πρόκειται εδώ περί αντίφασης μεταξύ Όντος και Υποκειμένου, μεταξύ Θεσμοφόρου Είναι και αυτό-θεσμιζόμενου Μη-Είναι. Η αντίθεση αφορά στην ίδια αυτήν την οντολογική διαφοροποίηση των αντίστοιχων και παράλληλων βιωμάτων του Είναι.

Στην κλασική Κίνα, στο «Κεντρικό Μέσο Βασίλειο» της Οικουμένης, επίσης ανεδύθη η Αρμονία ως ο κοσμικός και ιστορικός σταθεροποιητής, ο εγγυητής της Κοσμικής Τάξης. Αλλά στον Ελληνικό Ομφαλό της Γής, η Αρμονία ανήχθη στην πρώτη αρχή της: στο κάλλος της μορφής, την τελειότητα της ύπαρξης. Η τάξη υπάρχει επειδή το κάλλος ισχύει, επειδή η ομορφιά είναι η ουσιώδης μορφή της ύπαρξης – και όχι, αντιστρόφως, υπάρχει το κάλλος επειδή ισχύει τάξη στην πραγματικότητα.

Αποκάλυψη δεύτερη.

Θα ερμηνεύσω αυτήν την αποκάλυψη την Πέμπτη, συντονιζόμενος προς την κεντρική ροή των Σεμιναρίων αυτής της περιόδου.

Ελλάς και Κίνα, μόνοι και μοναδικοί αυτοί, εβίωσαν την κοσμική ύπαρξη ως αρμονία. Η διαφορά των συστατικών βιωμάτων των δύο πολιτισμών και η οντολογική θεμελίωσή τους είναι αποκαλυπτικώτερη του Είναι από ότι η (όντως ανύπαρκτη) αντίφαση μεταξύ Είναι και Υποκειμένου. Τάξη με τάξη, άλλη προς άλλη, παρατριβόμενες, διαδηλώνουν την ουσία του όντος φανερώτερα από ότι τάξη προς αταξία ανεπικοινωνήτα συνθεωρούμενες, και δηλαδή φυσική τάξη προς τεχνητή υπερνίκηση αταξίας.

Γνώση και Πρό-γνωση και Επί-γνωση άρρηκτα προφανώς συναρτώνται. Νοώντας το Ον προβλέπεις αληθώς τις εξελίξεις, και πράττεις φρονίμως

αρμόζοντα. Θα μελετήσουμε την ΕλληνοΣινική αντίστιξη σε σχέση προς την πορεία της υπό διαμόρφωση Νέας ανθρώπινης Εποχής σε αυτήν την έντονα μεταβλητική περίοδο κοσμοϊστορικών γεγονότων που ζούμε. Πρακτικά: γιατί πηγαίνει τόσο καλά η Κίνα σήμερα; Θεωρητικά: τι διακυβεύεται σταλήθεια και τι είναι να γίνει;

Αποκάλυψη τρίτη και προφητική.

Η ονοματοθεσία του στίγματος της συζήτησής μας την Πέμπτη είναι λοιπόν:

Κάλλος και Τάξη.

Οντολογική Έρευνα

στην Πολιτισμική Θεμελίωση Ελληνισμού και Σινισμού.

Αρχή, Εξέλιξη, Μέλλον.

Μια πολυσήμαντη εστία επικέντρωσης της συζήτησής μας θα είναι ο παραλληλισμός των φιλοσοφικοθρησκευτικών εξελίξεων σε Ελλάδα και Κίνα από τον 6^ο μέχρι τον 3^ο π. Χ. αιώνα. Ταοϊσμός και πρώιμη αρχαϊκή φιλοσοφία του 6^{ου} αιώνα παρουσιάζουν εύγλωττα τον ουσιώδη χαρακτήρα των δημιουργικών συλλήψεων της Αξονικής Εποχής (Axial Age). Κομφούκιος και Σωκράτης παρέχουν τέλεια αντίστιξη. Οι διάφορες Σχολές του 4^{ου} και 3^{ου} αιώνα π. Χ. εκεί και εδώ δείχνουν θαυμαστά την πνευματική συνέργεια υλικά ασύνδετων χώρων.

Οι συναντήσεις των Σεμιναρίων της κύριας σειράς γίνονται πάντα κάθε Πέμπτη στις 8.30 το βράδυ, στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α', 2^{ος} όροφος.

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική, ανοικτή συζήτηση.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

II

Θ' ΑρχαιοΕλληνικό Συμπόσιο ή περί Έρωτος

Συνωδά και στο επόμενο Συμπόσιο των παράπλευρων εκδηλώσεων.

Ο Απόλλων τελευταία επιδαφιλεύει τα αγαθά αφθόνως. Σημαίνει και ελκύει και έλκει. Και οι γνήσιοι υποφίτες του λογοποιούμε την ερμηνεία των συμβόλων και συμβολίζουμε νοηματοδοτώντας τα γυμνά γεγονότα.

Θα τον υμνήσουμε τον πολυύμνητο συνεπώς δεόντως στο Αρχαιοελληνικό Συμπόσιό τις για το Θερινό Ηλιοστάσιο του 2013 (ακριβής ώρα 05: 04 GMT = 07: 04 ώρα Ελλάδας 21 Ιουνίου 2013) την Παρασκευή το βράδυ, από τις 9.30 και εξής, μέχρι πρωίας για όσους αντέχουν.

Σημαντικά σημαίνοντα τινά.

Ο Φάνης, ο ίδιος ο προαιώνιος πρωτογενής και μονογενής Έρωσ, που φαίνεται και φαίνει. Ο Ήλιος που λάμπει και αποκαλύπτει, που φέρνει στο φώς, που αποκαλύπτει ήγγουν δημιουργεί τα πράγματα που φαίνονται στο φως του. Ο Απόλλων του καθαρού Κάλλους. Τρισυπόστατη ομοουσιότητα του Φαίνεσθαι. Που συνίσταται στην ταυτότητα φωτός και φαίνεσθαι και φαινομένου. Στο φως φαίνεται η κρυφίότητα του Απόλυτου Είναι. Το Είναι εκσπερματώνει («θορείν») το φως σημαίνει: το Είναι παράγει την φαντασμαγορία των μορφών του Είναι που

συγκροτούν τον Κόσμο. Η εκσπερμάτωση του φωτός είναι ο διαμελισμός του Είναι.

Η ομορφιά φαίνεται γιατί η ομορφιά είναι το φως του Κόσμου. Και τανάπαλιν, το φως φωτίζει γιατί είναι ομορφιά. Αυστηρά και κυριολεκτικά μόνο το φως φαίνει και φαίνεται: τα άλλα φαίνονται δια του φωτός. Και οντολογικά φως είναι το κάλλος του όντος. Το Κάλλος είναι η απόλυτη Μορφή του Είναι.

Και με την τριαδικότητα του φωτός (Φάνης, Ήλιος, Απόλλων) συμβιώνεται η Ελληνική δυαδικότητα Φωτός και Σκότους, Απόλλωνος και Διονύσου. Η ταυτότητά τους εκφράζεται καθαρά στους Διοσκούρους (τους κούρους υιούς του Δία), στους Διδύμους. Ο ένας αθάνατος, ο άλλος θνητός που θνήσκει και αναβιοί περιοδικά. Πασιφανώς, ο δυναμερός συμβολισμός του Απόλλωνα και του Διονύσου.

Ο Ελληνισμός προσεπέβαλε στην αρχέγονη Τριάδα Πατρικής ζωής (Ζεус) – Μητρικής γέννησης (η πότνια Μεγάλη Θεά) – και υικής αενάου (= περιοδικής) επιστροφής (ο Νεαρῶδης, βρύων και οργών Θεός, θνήσκων και ανιστάμενος ετησίως, ο Ανέστης του ιερού κάλλους, Μέγας Ζαγρεύς και Ωμηστής Διόνυσος, δρων και πάσχων τον αυτό διαμελισμό, την φρικτή θυσία, ο Μέγας Δαίμων του Ενιαυτού, ο ακμαίος του Έαρος, του οποίου το σπερματικό αίμα εκχυνόμενον κάθε Άνοιξη εις ζωήν της φύσεως δυνατώνει την περιστροφή του κοσμικού κύκλου πάλιν και πάλιν),

εφηγεμόνευσε ο Ελληνισμός επί της αρχέγονης τριάδος την τριαδική ομοουσιότητα του Φωτός και τον ταυτωτικό δνισμό Απόλλωνος και Διονύσου, όπου ο Διόνυσος συνθέτει αυτός εφ' εαυτού την ολοσχερή χθονιότητα Πατρός (του χθονίου Δία = Άδου), Μητρός (Μεγάλης Γης) και Υιού (Ζαγρέως παιδός και Διονύσου νεαρῶδους), ο δε Απόλλων συναρπάζει μονούμενος αμωμήτως πάσαν ολυμπιότητα στον φωτισμό του Κάλλους της αιώνιας, απεριόδου νεότητας, στο εξαιωνισθέν, αίδιο, αγλαό άνθος της άνοιξης του Κόσμου.

.....

Στο Συμπόσιο θα σημάνουμε τα ερωτικά μυστήρια, και, αν εξωρχήσουμε, περίσεμνα θα εξωρχήσουμε, ερωτολογούντες. Γιατί στον Έρωτα ανεμέσητα και τα αθέμιστα ει καλά καλώς γιγνόμενα. Του Έρωτα θα είναι λοιπόν ο λόγος περί Έρωτα, επέκεινα και ουκ επέκεινα του Πλατωνικού Συμποσίου, τα αρχαϊκά και κλασσικά ολοσχερέστερα βιούντες, σπουδαιοπαίζοντες και σοβαροδρώντες την άγια ηδονή.

.....

Οι βουλόμενοι να συμμετάσχουν στο Συμπόσιο ας επικοινωνήσουν μαζί μου ή προσωπικά ή στην διεύθυνση pierrisapost@hotmail.com ή στο τηλέφωνο 2610 241058 αφήνωντας μήνυμα αν δεν απαντήσω.